

יְשׁוּעָה

דיני מדינת ישראל

נוסח חדש

1 באוגוסט 1961

7

ל"ט באב תשכ"א

עמוד

173

פקודת התעבורה

3. (א) רישיון רכב או חידושו יהיה לתקופה שנקבעה בתקנות ובלבד שלא תעלה על שנה אחת; לרכב עבודה, לטרקטור, לאופניים עם מנוע-עזר או לרכב שלפי מכנהו אין מהירותו עולה על ארבעים וחמישה קילומטר לשעה, מותר ליתן או לחדש את הרישיון לתקופה שנקבעה בתקנות ושלא תעלה על שתי שנים.
(ב) החידוש רישיון רכב יתחיל תקפו של הרישיון המחודש מהיום האחרון לתקופת תקפו הקודמת.

תקופת תקפו של רישיון רכב

(ג) יעד רישיון רכב או חידושו תשולם האגרה שנקבעה בתקנות.

4. שית התחבורה-רשאי, בתקנות, לקבוע, הוראות, הנסמכות, מתן רישיון רכב, חידושו, העברתו, צורתו, כללי החזקתו ותנאיו, לרבות תנאים בדבר הגבלת השימוש ברכב.

מסמכי חזקת רישיון רכב

5. על אף האמור בסעיף 2, בעל רכב או מחזיקו, שאיננו פטור מחובת רישיון רכב או מאגרת רישיון, ולא קיבל רישיון רכב לתקופה פלוגנית, ישלם תשלום חובה לרשות הרישוי בשיעור האגרה שהיה עליו לשלם בעד הרישיון, או חידושו, לאותה תקופה.

חזיק רכב בלי רישיון חייב באגרה

6. בעל רכב המבקש רישיון רכב, חייב עם הגשת הבקשה, לרשום את הרכב בלשכת רשות הרישוי שבמחוז מושבו או שבמקום עסקו, זולת אם פוטר מהוראות פקודה זו בדבר רישוי ורישום.

רישום רכב

7. (א) רשות הרישוי תייחד לכל רכב הרשום אצלה מספר ותו המציינים את מספר הרישום ואת המחוז שבו גרשם.
(ב) תו הרישום יודבק אל הרכב, או אל כל רכב אחר הנגזר על ידיו, או אל זה ואל זה, הכל כפי שנקבע.

תו הרישום

8. בעד רישום רכב תשולם האגרה שנקבעה.

אגרת רישום

9. על אף האמור בסעיף 7 (א) רשאית רשות הרישוי, לאחר ששולמה האגרה שנקבעה, לייחד ליצרן או לסוחר של כלי רכב מנועים מורכבת כללי שמותר להשתמש בו, בדרך שנקבעה, לכל רכב הנמצא במבחן לאחר ייצורו או לאחר ייבואו או במבחן על ידי המתעמד לקנותו.

תו-סוחר

סימן ב': רישיון נהיגה

10. (א) לא ינהג אדם רכב מנועי אלא אם הוא בעל רישיון נהיגה תקף לרכב מאותו סוג, שניתן על פי פקודתו זו, ולא ינהג אדם אלא בהתאם לתנאי הרישיון וזולת אם פוטר מחובת רישיון נהיגה ובמידה שפוטרה.

אישור לנהוג בלי רישיון נהיגה

(ב) בעל רכב ומי שהשליטה על הרכב בידו לא ירשה לנהוג ברכב למי שאינו רשאי לפי סעיף קטן (א) לנהוג בו, ובלבד שלא יהיה בעל רכב או מי שהשליטה על הרכב בידו, אחראי בעד נזיגתו על ידי אדם שאינו רשאי לנהוג בו, אם הוכיח שנקט בכל האמצעים הסבירים כדי שאותו אדם לא יוכל לנהוג ברכב.

(ג) לענין סעיף זה, אין נפקא מינה אם הרכב רשום כארץ או בחוץ-לארץ.

11. רשות הרישוי רשאית ליתן רישיון לפי סימן זה, אם שוכנעה שמבקש הרישיון כשיר לנהוג ברכב שעליו הוגשה הבקשה ואיננו פטול לפי הוראות פקודה זו ושילם את האגרה שנקבעה.

נזיגות לרישיון נהיגה

12. לא יינתן רישיון נהיגה לאדם שלא מלאו לו שמונה עשרה שנה, אלא ששר התחבורה רשאי בתקנות, להחיר, בתנאים או ללא תנאי, ליתן רישיון נהיגה בסוגים מסויימים של כלי רכב מנועיים למי שמלאו לו שש עשרה שנה; נתעורר ספק לגבי הגיל, רשות הרישוי היא המחליטה.

רישיון נהיגה לרישיון

13. שר התחבורה יקבע בתקנות הוראות המסודרות בהן רשיון נהיגה יידושו, צורתו, תארו והקופת הקבו.

סימן ג': רשיון רכב ציבורי

14. רשות הרישוי רשאית ליתן או להרש בכל מהוו רשיונות לכלי רכב ציבוריים או רשיונות נהיגה בהם באותו מהוו, וכל עוד לא קבע שר התחבורה הוראה אחרת בתקנות לפי סעיף זה, רשאית היא לאחד התייעצות עם העירייה או עם המרעצה המקומית הנוגעת בדבר, להגביל את מספר הרשיונות בכל מהוו למספר שהוא מתאים לפי שיקול דעתה.

סימן ד': רשיון הוראה

15. לא יחזיק אדם ולא ינהל בית ספר לנהיגת רכב מנועי, אלא ברשיון מאת רשות הרישוי ובהתאם לתנאים שנקבעו.

16. לא יעטק אדם בהוראת נהיגה, אלא ברשיון מאת רשות הרישוי ובהתאם לתנאים שנקבעו.

פרק שלישי: פטור

17. (א) פטורים מאגרות רישום ומאגרות רשיון לפי הפקודה —

- (1) רכב של המדינה;
- (2) רכב של רשות מקומית, למעט רכב מסוג שיצר התחבורה בהתייעצות עם שר הפנים, יפוט בתקנות;
- (3) רכב שאינו משמש אלא לצרכי חקלאות, או להובלת הוצרת חקלאית או להובלת דברים הדרושים לעיבוד אדמה;
- (4) רכב שאינו משמש אלא להובלת חולים;
- (5) רכב של חברה קדישא שביוזמת רשיון תקף לפי תקנות העדות הדהיות (ארגון) (חברות קדישא), תשי"ח-1957, ושאינו משמש אלא להובלת מתים;
- (6) רכב שאינו משמש אלא לצרכי סיבוי או הצלה;
- (7) רכב של ארגון האומות המאוחדות;
- (8) רכב של נציגות דיפלומטית או קונסולרית של מדינת-חוץ או של נציג דיפלומטי או קונסולרי של מדינת-חוץ או של פקיד המועסק על ידי נציגות כאמור, שהם אזרחי חוץ והינם עוסקים בכל עסק או מקצוע אחר, והכל כשאותה מדינה מעניקה פטורה מקבליט.

(ב) הוראות סעיף זה אינן גורעות מפטור לפי כל דין אחר.

18. שר התחבורה רשאי, בתקנות, לפטור, במסגרת שנקבעו, בעל רכב או מחזיקו מחובת רישום ומחובת רשיון רכב לפי סעיף ג' או מאגרת רישום או מאגרת רשיון, כולן או מקצתן, ולהורות על הזוית אגרת רשיון ושולמה, כולה או מקצתה.

19. שר התחבורה רשאי, בתקנות ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, לפטור, בתנאים שיקבע —

(1) סוגי אנשים — מאגרת רשיון נהיגה, כולה או מקצתה;

(2) רכב השייך לסוגי אנשים או לרשות פלזנית או המשמש בתפקידים מסויימים — מאגרת רישום ומאגרת רשיון רכב, כולן או מקצתן.

² ק"ת 145, תשי"ח, עמ' 158.

20. (א) רכב של צבא-הגנה לישראל או של משטרת ישראל אינו חייב ברישום או כרשיון רכב לפי תקודה זו, ואולם חייב הוא לשאת סימן זיהוי כפי שהורחה רשות הרישום.

רכב של צבא-הגנה לישראל או של משטרת ישראל אינו חייב ברישום או כרשיון רכב לפי תקודה זו, ואולם חייב הוא לשאת סימן זיהוי כפי שהורחה רשות הרישום.

(ב) ויזיל או שוטר שכידו רשיון נהיגה תקף מטעם צבא-הגנה לישראל או מטעם משטרת ישראל, אינו חייב ברישום נהיגה לפי תקודה זו, שעה שהוא נוהג רכב של צבא-הגנה לישראל או של משטרת ישראל, הכל לפי הענין; שוטר שכידו רשיון נהיגה תקף מטעם משטרת ישראל וכן תעודת כוחן תנועה מטעם משטרת ישראל, רואים אותו כאילו היה בעל רשיון נהיגה לפי תקודה זו שעה שהוא כוחן כדון רכב מנועי ככל סוג שהוא.

(ג) סעיף 15 לא יחול על בית ספר לנהיגה של צבא-הגנה לישראל או של משטרת ישראל, וסעיף 16 לא יחול על העוסק בהוראת נהיגה בבית ספר כזה.

21. מי שנהיג רכב מנועי שעה שהוא לומד נהיגה בהתאם לכללים שנקבעו בתקנות ומלווה מורה או מדריך, או שעה שהוא נבחן בחינת נהיגה ומלווה בוחן שנתמנה על ידי רשות הרישום אינו זקוק לרשיון נהיגה.

המלווה

22. אנשים ותלתי-אופן שבעליהם אינם הושכיו שטח עירייה או מועצה מקומית, פטורים מרישום הרכב שלהם.

אנשים ותלתי-אופן שבעליהם אינם הושכיו שטח עירייה או מועצה מקומית, פטורים מרישום הרכב שלהם.

פרק רביעי: שפיטה וסדרי דין

23. האדם אדם כעבירות תעבורה יהיה שופט בית משפט שלום מוסמך לדון בה ולהטיל כל עונש שנקבע לה על אף האמור בכל דין אחר.

שפיטת אדם כעבירות תעבורה יהיה שופט בית משפט שלום מוסמך לדון בה ולהטיל כל עונש שנקבע לה על אף האמור בכל דין אחר.

24. באישום כשל עבירות תעבורה לא יחול סעיף 18 לפקודת שיפוט בתי-משפט השלום, 1947.

אישום כשל עבירות תעבורה לא יחול סעיף 18 לפקודת שיפוט בתי-משפט השלום, 1947.

25. (א) מי שנתמנה שופט תעבורה לענין פקודה זו מוסמך לדון כעבירות אלה:

מי שנתמנה שופט תעבורה לענין פקודה זו מוסמך לדון כעבירות אלה:

(1) עבירות תעבורה;

(2) עבירות לפי הסעיפים 1, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22 לפקודת ביטוח כלי רכב של מנוע (סיכוני צד שלישי), 1947, ולפי סעיף 24 לפקודה האמורה במידה שהוא מתייחס לעבירות שפורטו בפסקה זו;

(3) עבירות על חוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח-1957, ועל התקנות והצווים שניתנו על פיה, הנוגעים לתעבורה ולכלי רכב, הכל כמפורט בתוספת השלישית.

(ב) אין הוראות סעיף זה באות לגרוע מסמכות שופטים שאינם שופטי תעבורה לדון כעבירות תעבורה.

(ג) לגבי עבירות תעבורה דין שופט תעבורה כדון שופט בית משפט שלום ויהיו לו כל הסמכויות המיוחסות לשופט בית משפט שלום.

26. על מינוי שופטי תעבורה וכהונתם יחול חוק השופטים, תשי"ג-1953 (להלן - חוק השופטים), בכפוף להוראות אלה:

על מינוי שופטי תעבורה וכהונתם יחול חוק השופטים, תשי"ג-1953 (להלן - חוק השופטים), בכפוף להוראות אלה:

3 ס"ח 1947, עמ' 1 ו-2, 1912, עמ' 224.
4 ס"ח 1947, תשי"ח, עמ' 24.
5 ס"ח 1953, תשי"ג, עמ' 118.

- (1) מי שרשום או שזכאי להיות רשום בפנקס עורכי הדין בישראל, וועדה המינימלית של ש"ח השופטים קבעה כי ידיעותיו בעניני תעבורה מתאימות לצורך שפיטה בעבירות תעבורה — כשיר להתמנות שופט תעבורה;
- (2) שופט תעבורה יתמנה לתקופה מוגבלת שלא תפחת משלוש שנים;
- (3) משכורתו של שופט תעבורה והחשלומים האחרים שישולמו לו בתקופת כהונתו ייקבעו על ידי החלטת הכנסת, והיא רשאית להסמיך לכך את ועדת הכספים; והחלטות לפי פסקה זו יפורסמו ברשומות;
- (4) מספר שופטי התעבורה ייקבע על ידי שר המשפטים, בהתייעצות עם שר התחבורה, בהודעה ברשומות;
- (5) הוראות סעיפים 17 ו-18 לחוק השופטים לא יחולו על שופט תעבורה.

27. על אף האמור בפקודת העדות⁶, ושאי כית המשפט להרשיע אדם על עבירה לפי פקודה זו על פי עד אחד, אף אם אין כל עדות מהותית מסייעת.

ראיה על פי עד אחד — מספקת

פרק המישי: מעצר וברירת קנס

28. כל שוטף ושאי לתמוס, בלי צו מעצר, נהג של רכב העובר לעניני עבירה לפי סעיפים 62 ו-63 אם אינו מניד את שמו ומענו או אינו מציג את רשיונו, כשגורש לכך, או אם אין על הרכב סימן הזיהוי שנקבע.
29. (א) היה לשוטר יסוד להאמין כי אדם פלוני עבר עבירת קנס, יהיה רשאי למסור לו הזמנה למשפט בנוסח הקבוע, או להזמין למשפט בדרך אחרת שיקבע שר המשפטים בתקנות; לענין סעיף זה, "מסירת הזמנה" — לרבות הזמנה בדרך שקבע שר המשפטים כאמור.
- (ב) מי שנמסרה לו הזמנה כאמור, ושאי תוך חמישה עשר יום מיום המסירה, לשלם בבית המשפט הנקוב בהזמנה, או לשלוח אליו בדואר, את הקנס בשיעור שנקבע לעבירה הנפרשת בהזמנה.
30. שר התחבורה יקבע בצו —
  - (1) את שיעור הקנס לכל עבירת קנס, ולכל עבירת קנס חוזרת או נוספת שנעברה על ידי אותו אדם, ובלבד ששיעור הקנס לא יעלה על עשרים לירות לגבי עבירה ראשונה ותשיעים לירות לגבי עבירה חוזרת או נוספת;
  - (2) את נוסח ההזמנה לצורך סעיף 29(א);
  - (3) את אופן תשלום הקנס.
31. שילם אדם את הקנס כאמור בסעיף 29(ב) — רואים אותו כאילו הודה באשמה לפני בית המשפט, הרשע בדין ונשא את עשהו.
32. (א) לא שילם אדם את הקנס כאמור בסעיף 29(ב) רואים את ההזמנה למשפט שנמסרה לו כאילו היתה הזמנה שהוצאה ונמסרה על פי חלק כ"ו לתקנות הפרוצידורה בבתי משפט השלום, 1940.⁷

מסכות לעצור בלי צו

ברירת קנס במקום שפיטה

שיעור הקנס ונסיח ההזמנה

דינו של מי ששילם הקנס

דינו של מי שאינו משלם את הקנס

⁶ חוקי אידי, כרך א', סוף כ"ד, עמ' 106.
⁷ ע"ד 1940, תוס' 2 מס' 978, עמ' 29.

(ב) לא שילם אדם את הקנס כאמור בסעיף 29 (ב), ובית המשפט הרשיעו על העבירה, יטיל עליו בית המשפט קנס לא פחות מסכום הקנס שנקבע לאותה עבירה לפי סעיף 30 ורשאי הוא להטיל עליו הוצאות המשפט בסכום שיקבע, בין שהתייצב לדין ובין שגשפט שלא בפניו.

33. בהליכים על פי הסעיפים 29-32 לא יחולו הוראות פקודת העבריינים הצעירים, 1937.

34. שר התחבורה רשאי לקבוע בתקנות, לגבי עבירה פלוגית הנוגעת לאופניים וריכביהם, אמצעים אשר שוטרי שעבירה כאמור נעברה לעיניו, רשאי לנקוט בהם בורכמקום למניעת המסך העבירה.

פקודת העבריינים הצעירים לא תחול

סמכויות שוטרי בעבירות באופניים

פרק ישי: פטילה לרשיון

35. הורשע אדם על עבירת תעבורה או על עבירה לפי חוק אחר הנובעת מנהיגת רכב, בית המשפט שהרשיעו רשאי, בנוסף על כל עונש אחר, לפסול אותו מקבל או מהחזיק רשיון נהיגה, לצמיתות או לתקופה מסוימת או עד שיחמלאו התנאים שיקבע בית המשפט.

סמכות בית המשפט לפסול

36. (א) רשאי בית המשפט לפסול נאשם פטילה-על-הנאי, אך לא יעשה כן אם כבר הורשע הנאשם על אותה עבירה או על אחת העבירות המפורטות בתוספת הראשונה או השניה תוך שתי השנים שקדמו לעבירה הנדונה.

סמכות לפטילה על-הנאי

(ב) מי שהוטלה עליו פטילה-על-הנאי כאמור, ייפסל אם עבר, תוך תקופה שנקבעה כגזר דינו ושלא תפחת משנה ולא תעלה על שלוש שנים מיום גזר הדין, אותה עבירה שעליה הורשע, או אחת העבירות המפורטות בתוספת הראשונה או השניה או עבירה אחרת שיקבע בית המשפט בגזר הדין, והורשע בפסק דין סוצי על אותה עבירה תוך התקופה האמורה או לאחריה.

37. (א) הורשע אדם על עבירה מן המפורטות בתוספת השניה, ובשתי השנים שקדמו לאותה עבירה כבר הורשע על אחת העבירות האמורות או על אחת העבירות המפורטות בתוספת הראשונה, דינו, בנוסף לכל עונש אחר, פטילה מקבל או מהחזיק רשיון נהיגה לתקופה שלא תפחת משני חדשים.

פטילה מינימום שני חדשים

(ב) לענין סעיף קטן (א) לא יובאו במנין אלא עבירות שנעברו מיום א' באב תשי"ח (18 ביולי 1958) ואילך, ואולם מי שהורשע על עבירה מן המפורטות בתוספת השניה, ותוך השנה שקדמה לאותה עבירה כבר הורשע פעמיים על אחת העבירות המפורטות בתוספת הראשונה או השניה, שנעברה לפני יום א' באב תשי"ח (18 ביולי 1958), והיא עבירה לפי פקודה זו גם לאחר מכן, דינו - בנוסף לכל עונש אחר - פטילה מקבל או מהחזיק רשיון נהיגה לתקופה שלא תפחת משני חדשים.

38. הורשע אדם -

פטילה מינימום שלושה חדשים

- (1) על עבירה מן המפורטות בתוספת הראשונה;
  - (2) על עבירה מן המפורטות בתוספת השניה, שגרמה לתאונת דרכים בה נחבל אדם או ניווק רכוש;
  - (3) על עבירת תעבורה או על עבירה אחרת הנובעת מנהיגת רכב שגרמה לתאונת דרכים בה נחבל אדם חבלה של ממש.
- דינו - בנוסף לכל עונש אחר - פטילה מקבל או מהחזיק רשיון נהיגה לתקופה שלא תפחת משלושה חדשים.

8 ע"ר 1837, ת"ס 1 מס' 467, עמ' 121.

40. של אף האמור בסעיף 38, אם הורשע אדם על עבירה מן העבירות המפורטות בתוספת זו, או הורשע או הורשעה שנימה להאומנת זרכים וכה נחבל אדם ובלה של ממש, וכעתי השנים ימי לאומנת עבירה כעני הורשע כאמור, דינו – בנוסף לכל עונש אחר – פסילה מקבל או מהחזיק רשיון נהיגה לתקופה שלא תפחת משנה אחת; אולם רשאי בית המשפט בנסיבות מיוחדות שיפרש בפסק הדין, להורות על פסילה לתקופה קצרה יותר.
41. פסילה כאמור בסעיפים 38–40 יכול שתהיה פסילה על-תנאי ויחולו עליה הוראות סעיף 36 (ב).
42. פסילה כאמור בסעיפים 35 ו-38 עד 40 וכן בסעיף 44 היא מיום ההרשעה, אם לא הורה בית המשפט הוראה אחרת; וכלכו שבחשוב תקופת הפסילה לא יבואו במנין – (1) התקופה שלפני המצאת הרשיון לרשות שנקבעה לכך בתקנות, ובדרך שנקבעה; (2) תקופה, תוך תקופת הפסילה, בה נשא בעל הרשיון עונש מאסר על העבירה שבגללה נפטל כאמור.
43. בעל רשיון נהיגה או בעל רשיון רכב שהורשע על עוון או על פשע שביצועם נתאפשר או הוקל עקב נהיגתו ברכב או עקב השימוש ברכב שיש לו רשיון עליו, בית המשפט שהרשיעו, רשאי – בנוסף על כל עונש אחר – לפסול אותו מהחזיק רשיון כאמור, לצמיתות או לתקופה מסוימת.
44. הורשע בעל רשיון נהיגה או בעל רשיון רכב על עבירה לפי פרק י"ז לפקודת החוק הפלילי, 1936⁵, שביצועה נתאפשר או הוקל על ידי נהיגתו ברכב או על ידי השימוש ברכב שיש עליו רשיון, דינו – בנוסף לכל עונש אחר – פסילה מהחזיק רשיון כאמור לתקופה שלא תפחת משלוש שנים; אולם רשאי בית המשפט, בנסיבות מיוחדות שיפרש בפסק הדין, להורות על פסילה לתקופה קצרה יותר.
45. (א) הוגשו הודעת אישום או כתב אישום נגד בעל רשיון נהיגה או בעל רשיון רכב על עוון או פשע, שביצועם נתאפשר או הוקל על ידי נהיגתו ברכב או על ידי השימוש ברכבו, רשאי בית המשפט המוסמך לדון בעבירה לפסול את בעל הרשיון מהחזיק בו, על פי בקשת היועץ המשפטי לממשלה, או בא כוחו או שוטרו, אם היה נושוכנע כי המשך הנהיגה על ידי הנאשם האמור או תמשך השימוש ברכבו יש בהם משום סכנה לציבור, ואם אין הנאשם פסול לפי סעיף 46.
- (ב) פסילה כאמור תהיה ל-30 יום; אולם בית המשפט המוסמך לדון בעבירה רשאי להאריך את הפסילה עד לגמר בירור המשפט או עד למתן החלטת לפי סעיף 43.
- (ג) החלטת בית המשפט לפי סעיף זה ניתנת לעיון חוזר בהתאם להוראות סעיף 49.
46. היה היועץ המשפטי לממשלה או בא כוחו, או קצין משטרה בדרגה שאינה פחותה מדרגת מפקח, משוכנע שיש יסוד מספיק להאשים בעל רשיון נהיגה או בעל רשיון רכב בעבירה שסעיפים 35–42 או 43 ו-44 חלים עליה, תגיש לבית המשפט המוסמך לדון באותה עבירה בקשה לפסול את בעל הרשיון מהחזיק בו – רשאי בית המשפט לפסול אותו מהחזיק ברשיון עד לגמר בירור דינו, או עד שתבוטל הפסילה לפי הסעיפים 48–50.

⁵ ע"ר 1936, תוס' 1 סט' 262, עמ' 263.

47. איזושהי האונת דרכים שבה נחבל אדם או ניוזק וכוש, והיה קצין משטרה כדריגה שאינו פוזרתה מדרגת מפקח משוכנע שיש יסוד להאשים את בעל רשיון הנהיגה וניתנה כאותה האונה בעבירה בקשר ליגאונה, רשאי הקצין, בצו בחתימת ידו, לפסול את בעל הרשיון כהחזיק בו לתקופה של 30 יום מיום מסירת הצו לבעל הרשיון, אולם בית המשפט המוסמך לדון בעבירה רשאי להאריך את תוקף הצו עד לגמר כירור דינו, או עד שיתקבל הפסילה לפי הסעיפים 48-50.

פסילה על ידי קצין משטרה

48. מי שנפסל בצו של קצין משטרה כאמור בסעיף 47, רשאי לבקש מבית המשפט המוסמך לדון בעבירה לבטל את הפסילה; ובית המשפט, לאחר ששמע את היועץ המשפטי לממשלה או את בא כוחו או שוטר, רשאי לבטל את הפסילה, בתנאים או ללא תנאי, אם שוכנע שביטול הפסילה לא יפגע בבטחון הציבור.

ביטול פסילה

49. החלטת בית המשפט לפי הסעיפים 46, 47 או 48 ניתנת לעיון חוזר בדרך הקבועה לגבי צו גזיתן בבקשה לשחרור בערכות לפי פקודת השחרור בערכות, 1944¹⁰, ובלבד שבקשה לעיון חוזר, אשר על פי הפקודה האמורה יש להגישה לנשיא בית המשפט העליון, חוגש לנשיא בית המשפט המחוזי שכמתווז ניתנה ההחלטה; שופט המעיין בבקשה כאמור רשאי לקיים את ההחלטה הקודמת, לשנותה או לבטלה, או לתת במקומה החלטה אחרת אשר בית המשפט האמור היה מוסמך לתיתה, או להחזיר את הענין אל בית המשפט האמור, למתן החלטה אחרת על ידיו.

עיון חוזר

50. (א) עברו שלושה חדשים מיום שנפסל בעל רשיון לפי הסעיפים 46 או 47 ולא הוגש לבית המשפט אישום נגד בעל הרשיון על המעשה או על המחלל שבגללם נפסל — תבטל הפסילה.

בטילת הפסילה

(ב) עברו ששה חדשים מיום שנפסל בעל רשיון לפי הסעיפים 46 או 47 ולא ניתן פסק דין לגבי המעשה או המחלל שבגללם נפסל — בטלה הפסילה, אם לא הודעה בית המשפט הוראה אחרת.

51. רשות הרישוי רשאית, בהחלטה מנומקת, לפסול אדם מהחזיק ברשיון נהיגה, לצמיחות, לתקופה מסוימת, או עד למילוי תנאים שייקבעו בהחלטה, אם היא משוכנעת שבעל הרשיון אינו ראוי לנהוג מחמת כושר נהיגה לקוי.

פסילה מטעמי הרישוי

52. היתה רשות הרישוי סבורה, כי בדרך נהיגתו של אדם יש משום סכנה לבטיחות התנועה, רשאית היא לצוות על התליית רשיון הנהיגה שלו עד שיעמוד בכתינות וכבדיקות הרפואיות שתקבע, ובלבד שתקופת התלייה לא תעלה על שלושה חדשים.

התליית רשיון מטעמי בטיחות

53. רשות הרישוי רשאית, בהחלטה מנומקת, להתנות תנאים ברשיון נהיגה, אם היא סבורה שיש צורך בהם מחמת כושר נהיגה לקוי של בעל הרשיון.

התניות תנאים מטעמי כושר

54. רשות הרישוי רשאית, בהוראה בכתב, לחייב בעל רשיון נהיגה לקבל מטעמה הדרכה בנהיגה.

חייב בהדרכה

55. (א) בעל רשיון שהחלט עליו לפי הסעיפים 51-54 רשאי, תוך 10 ימים מיום שהודיע לו על ההחלטה, לערער לפני בית המשפט המחוזי שבאזור מגוריו הוא יושב, ובית המשפט רשאי לאשר את ההחלטה, לשנותה או לבטלה.

גזת ערעור על החלטה לפי הסעיפים 51-54

(ב) הגשת ערעור לא תעכב את ביצוע ההחלטה; אולם אם לא ניתן פסק דין בערעור תוך 90 יום מיום החלטה ולא הודעה בית המשפט הוראה אחרת, יופסק ביצועה עד שיינתן פסק הדין בערעור.

¹⁰ ח"ד פ"ד 1944, תוס' 1, עמ' 1319, עמ' 57.

(ג) אין ערערער על צו או על פסק דין של בית משפט מחוזי שניתן לפי סעיף זה.
(ד) שר המשפטים יקבע את סדרי הדין בערער על פי סעיף זה.

מאבטת רישון
הפסילה נהגים
מסויימת

56. היתה רשות הרישור משוכנעת, על פי ראיות שהובאו לפניו, כי בדרך בהיגהו של בעל רישון נהיגה יש משום סכנה לעוברי דרך, או שבעל רישון הנהיגה הוא פרוע או מופרע, רשאית היא, בהחלטה מנומקת ולאחר שניתנה לו הזדמנות להביא טענותיו לפניו, לפסלו מהחזיק ברישון נהיגה.

שופט מחוזי
מוסמך לה
הפסילה

57. (א) בעל רישון נהיגה שנפסל מהחזיק בו כאמור בסעיף 56, רשאי לבקש משופט תעבורה ביטול הפסילה; שופט תעבורה רשאי לאשר את הפסילה לצמיתות, לתקופה מסויימת או עד למילוי תנאים שיקבע, לשנותה או לבטלה.

(ב) שר המשפטים יקבע את סדרי הדין בדיון לפני שופט התעבורה בבקשות לפי סעיף זה.

מקצת הפסיל

58. פסילה לפי סעיף 56 תפקע כחום 30 יום מיום החלטה על הפסילה, אם לא הוגשה לשופט תעבורה בקשה לאישורה לפני תום מועד זה או אם לא בוטלה על ידי השופט לפני כן.

העסקת הפסיל

59. לא ניתנה החלטה שופט תעבורה תוך 60 יום מיום החלטה רשות הרישור על הפסילה ולא תורה השופט הוראה אחרת תופסק הפסילה עד שתינתן החלטה השופט.

ערער לפני ב
המשפט המתח

60. החלטה שופט תעבורה לפי סעיף 57 נתונה לערעור לפני בית המשפט המחוזי תוך 10 ימים מיום שהודעה לבעל רישון הנהיגה, והוראות סעיף 55 יחולו על הערעור, בשינויים המחוייבים לפני הענין.

חובה להציג
רישון נהיגה

61. (א) הורשע בעל רישון נהיגה על עבירת תעבורה או על עבירה לפי זין אחר הנובעת מנהיגת רכב, או שהוא נפסל מהחזיק רישון או שהותנו בו תנאים לפי פקודה זו, חייב הוא להמציא את הרישון לרשות הנקונה בתקנות תוך התקופה שנקבעה בהן; אותה רשות תרשום ברישון את ההרשעה, את הפסילה או את התנאים.

(ב) הנהגל בדבור הרישום והסיפול ברישון שהומצא ייקבעו בתקנות.

(ג) האמור בסעיף זה יחול גם על בעל רישון רכב שנפסל מהחזיק בו ועל רישון

כזה.

פרק שביעי : עבירות ועונשין

62. העונש אחת העבירות האלה, זיגו -- מאסר שנתיים או קנס שלושת אלפים לירות: עבירות

(1) מפיר הוראת מהוראות פקודה זו;

(2) נוהג רכב בדרך בקלות ראש, או ברשלנות, או במהירות שיש בה בטיחות המקרה סכנה לציבור, אף אם היא פחותה מן המהירות המקסימלית שנקבעה;

(3) הוא שיכור בהיותו נהג של רכב, או בהיותו ממונה על הרכב, בדרך או במקום ציבורי;

(4) בהיותו נהג של רכב שדרך נהיגתו גרמה לעבירה הוא מסרב להגיד שמו או מענו או מגיד שם או מען כוזבים;

(5) בהיותו בעל של רכב שדרך נהיגתו גרמה לעבירה אינו מוסר ידיעה שבידו למסרה והיא עשויה להביא לזהויו ולתפיסתו של הנהג;

(6) בהיותו נהג של רכב מגועי או ציבורי אינו מציג את רישונו כשהוא בדרך לכך על ידי שוטר;

(7) בהיותו נוהג של רכב אינו עוצר בשעה שבגלל מציאות רכבו בדרך אירעה תאונה לאדם, או לבהמה או לרכב שאדם ממונה עליהם, ואינו מגלה, כשנדרש לכך, שמו ומענו שלו ושמו ומענו של בעל הרכב ואת תו הרישום או המספר של הרכב;

(8) מפיר הוראת המרור שבדרך או את הניתן על ידי שוטרי במדים;

(9) מזייף כל סימן המשמש לזיהוי רכב או כל רישיון שניתן לפי סקודה זו, או שבמראה הוא משנה אותם או משתמש בהם או משאילם לאחר או מניח לאחר להשתמש בהם.

63. העובר עבירה לפי פסקאות (2), (3), (4) או (7) לסעיף 62 או לפי סעיף 10 – למעט נהיגת רכב על ידי אדם שרישיון הנהיגה שלו פקע – או עבירה על תקנה מהתקנות המפורטות בתוספות ובשתי השנים שקדמו לאותה עבירה כבר הורשע על אחת העבירות המפורטות בסעיף זה, דינו – מאסר שלוש שנים אך לא פחות מחודש ימים, או מאסר כאמור וקנס חמשת אלפים לירות; אולם רשאי בית המשפט, אם ראה שנסיונות העבירה מתייבות זאת, שלא לפסוק מאסר מינימום מטעמים שיפרש בפסק הדין.

הריון כשיש
פגירות קודמות

64. העובר עבירה לפי סעיף 218 לפקודת החוק הפלילי, 1936 תוך כדי שימוש ברכב, דינו – מאסר שלוש שנים ולא פחות משלושה חודשים, או מאסר כאמור וקנס חמשת אלפים לירות; אולם רשאי בית המשפט, אם ראה שהנסיונות מצדיקות זאת, שלא לפסוק מאסר מינימום כאמור מטעמים שיפרש בפסק הדין.

גרימת מוות
בנהיגה רשלנית

65. (א) נוהג רכב המתקרב למפגש מסילת ברזל ואינו עוצר רכבו לפני המסילה באחת הנסיבות המפורטות להלן, או שהוא ממשיך בנסיעתו לאחר שעצר, כל עוד קיימות הנסיבות האמורות, דינו – מאסר שלוש שנים ולא פחות מחודש, או מאסר כאמור וקנס חמשת אלפים לירות, ואלה הנסיבות:

עבירת רכב לפני
מסילת ברזל

(1) ניתן אות אזהרה על התקרבות רכבת – בדגל, בעדשה אדומה מהבזכח או בדרך אחרת;

(2) המחסום שלפני המסילה חוסם את הדרך או חלק ממנה או בע לקראת הסימת הדרך או פתיחתה;

(3) רכבת מתקרבת גראית, בשמעת או משמיעה אות אזהרה.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), רשאי בית המשפט, אם ראה שהנסיונות מצדיקות זאת, שלא לפסוק מאסר מינימום כאמור מטעמים שיפרש בפסק הדין.

66. מי שנפסל מקבל או מהחזיק רישיון או שהותנו הנאים ברשימו לפי סקודה זו, וכל עוד הפסילה או התנאים בתקפם הוא מגיש בקשה לקבלת רישיון או לחידושו או מקבל רישיון, ואינו מודיע על הפסילה או על התנאים לרשות הרישוי, דינו – מאסר שלוש שנים או קנס חמשת אלפים לירות או שני הענשים כאחד; וכל רישיון שקיבל או שחודש כאמור – בטל.

קבלת רישיון
כהפסילה הפסילה
או התנאים

67. מי שהודע לו שנפסל מקבל או מהחזיק רישיון נהיגה, וכל עוד הפסילה בתקפה הוא נוהג ברכב שנהיגתו אסורה בלי רישיון לפי סקודה זו, או מי שנוהג בניגוד לתנאים שנוספו ברשימו כל עוד הם בתקפם, או מי שהודע לו כי נפסל מהחזיק ברישיון רכב וכל עוד הפסילה בתקפה הוא משתמש באותו רכב או מרשה להשתמש בו, דינו – מאסר שלוש שנים או קנס חמשת אלפים לירות, או שני הענשים כאחד.

נהיגה בזמן
הפסילה או
בניגוד לתנאים

השימוש לעבירה על התקנות

68. העובר על תקנה שהותקנה לפי פקודה זו, דינו כאמור בסעיפים 62 ו-63 או עונש קטן מזה שנקבע לה בתקנות.

אחריות פלילית ואחריות התעבורה

69. שום דבר האמור בפקודה זו לא יגורע מכל אחריות פלילית או אחריות של נהג או של בעל רכב מכות כל דין בדרחוקף אותה שעה, וכלכד שלא ייענש אדם פעמיים על אותה עבירה.

פרק שמיני: תקנות וחוקי עזר

תקנות כלליות

70. שר התעבורה רשאי להתקין תקנות בענינים אלה:

- (1) הסדר התעבורה וקביעת כללים לשימוש בדרכים בשביל כלי רכב, הולכי רגל ואחרים;
- (2) האורות שיהיו מותקנים על כלי רכב;
- (3) השימוש בצופרים או במכשירי אזהרה אחרים בכלי רכב;
- (4) קביעת גדלים, צורתם וסיכום של תורי זיהוי וכללים בדבר חיבורם אל כלי הרכב למען יהיו ניתנים להכחזה על נקלה;
- (5) רישום כלי רכב מנועיים והפרטים שיש לרשום אותם;
- (6) חיוב לקיים מוגים במוניות והסדר השימוש והטיפול בהם;
- (7) אופן החזקת רישון;
- (8) פסור רכב מנועי רשום ברוץ לארץ שהובא לארץ לתקופה מוגבלת, וכן נהגו של רכב כאמור, מהוראות פקודה זו לענין רישום ורישוי, כולן או מקצתן;
- (9) מתן הודעה על שינוי שהל בפעולות של רכב מנועי ורישומו של שינוי כזה;
- (10) השלום האגרות כעד ורישום, רישון, חידוש רישון, היתר, בדיקה, בחינה, או כל פעולה אחרת לפי הפקודה או התקנות וכן דמי פיגור בעד אי-התשלום במועד;
- (11) בחינות ובדיקות לשם קביעת כושר הנהיגה של מבקשי רישונות-נהיגה או של מתחזקיהם וסוגי הרישונות שייחזקו;
- (12) בדיקתם ובחינתם של כלי רכב ציבוריים, מספר האנשים שבותר להסיע בהם, החובה להסיע נוסעים והתחמית של חובה זו;
- (13) החובה להציג לראווה את מספר הנוסעים שאושר ואת תעריף שכר הנסיעה שאושר, לוחות המפה או התכנית הנוגעת לתעריף האמור;
- (14) בטיחותם ונחזותם של הנוסעים בכלי רכב ציבוריים והתנהגותם של נהגיהם;
- (15) הסמכות ורישוי, לאסור או להגביל, בהודעה שתוצג בדרך, נהיגתו של כל רכב או של רכב מסוג מיוחד באותה דרך או ככל הלק ממנה;
- (16) הנהיגות שבה מותר להסיע כלי רכב מנועיים או כל סוג שבהם, אם בכלל ואם בדרך פלוגית או באזור פלוגי או במקום פלוגי;
- (17) מכבם ומשקלם של כלי רכב והתנאים לשימוש בהם;

70. דרכי הסדר, הגבלה ופיקוח לרישוי כלי רכב נטורים ולרישוי כלי רכב פרטיים הנכונים להסעת יותר מששה נוסעים בנוסף על הנהג, וכן לשימוש בכלי רכב מסחריים ופרטיים כאמור;

(19) הפיקוח על הוראת נהיגה והדרכה, על מגרים מדריכים ובתי ספר לנהיגה ועל השרתם, וכן בענין הצידוד והכלים שישתמשו בהם;

(20) מתן רישונות להתחזקת בתי ספר לנהיגה ולהוראת נהיגה, תקופת תקפם, הנאיהם, והסמכות לבטלם או להתלותם עקב עבירה על התקנות או על תנאי הרישוי, ומתן פטור מחובה לקבל רישוי לתוראת נהיגה;

(21) דרכי הגשתן של בקשות, עריכתן של בדיקות ובחינות לשם מתן או חידוש רישונות נהיגה, רישונות להוראה ולהחזקת בתי ספר לנהיגה ורישונות רכב, וסדרי משרדי הרישוי הכרוכים בכך;

(22) כל הנוגע לבטיחות התנועה, תכנונה והסדרונה;

(23) התנאת מתן רישוי או חידוש רישוי, על פי פקודה זו או התקנות לפיה, בתשלום –

(א) כל קנס שמבקש הרישוי או חידושו נתחייב בו בדין בשל עבירת תעבורה או בשל עבירה אחרת הנובעת מנהיגת רכב, ואשר לא שולם למרות שהגיע מועד תשלומו;

(ב) המסים, המכס, האגרות, ההיטלים ותשלומי החובה האחרים החלים לגבי הרכב שעליו מבקשים את הרישוי או את חידושו;

(24) ביצוען של הוראות פקודה זו בדרך כלל.

71. בנוסף על סמכותו הכללית לפי סעיף 70, רשאי שר התחבורה להתקין תקנות בקשר לרכב מנועי ציבורי בענינים אלה:

תקנות מיוחדות
כדבר רכב מנועי
ציבורי

(1) הסדר והגבלה למתן רישונות רכב, הפיקוח עליהם, מספרם בכלל ובכל אזור, קו או סוג של שירות;

(2) הסדר והגבלה לשימוש ברכב והפיקוח עליו;

(3) הסדר והגבלה למתן רישונות או היתרים להסעת נוסעים או להפעלת שירות הסעה (בסעיף זה – שירות), לרבות תנאי רישונות היתרים, כישולם והפסקת תקפם;

(4) קביעת קווי שירות, איחודם והפרדתם וכל הסדר אחר של קווי שירות, העריפי שכר נסיעה ולוחות זמנים לפיהם יופעל הרכב, לרבות דרך פרסומם ומקומם, הסדר הוצאת הכרטיסים והכו שירות למיניהם, הדפסתם ומכירתם, וכן מספר כלי הרכב שיופעלו, סוגיהם וכל הכרוך בכך;

(5) קביעת החובות המוטלות על הרכב, על האדם המפעיל אותו או העובד בו, על מי שהשליטה עליו בידי, ועל הנותן שירות בו, לרבות עובדיו, סוכניו ושליחיו ומי שפועל מכוחו כמתן השירות ועל הנוסע או על המבקש לנסוע בו, וכל הסדר הכרוך בכך, ובלבד שכל החובות האלה לא יחולו אלא בקשר למתן השירות או השימוש ברכב;

(6) חיוב להפעיל רכב או שירות ואיסור להפסיק שירות או מקצתו;

(7) ריחוקו של רכב לקו, לאזור או לסוג שירות מסויים, לשם הכנסת התחבורה הדרושה לציבור ותכנונה היעיל;

(8) כל ענין אחר הכרוך בסדרי הפעלת שירות ואופן נתינתו והעשוי לשפר את ההסעה ברכב או הכרוך בהפעלת שירות לתקנת הציבור.

תקנות בדבר
ביעור או ערובה

72. שר התחבורה רשאי להתקין, שכל הפונה לפי פקודה זו או לפי התקנות, לרשות הרישוי בבקשת רישון רכב מנועי או בבקשת הידושו של רישון כאמור או בבקשת אישור להעבירו, יציג תעודת ביטוח או מעודת ערובה או יביא כל ראיה אחרת שתיקבע להוכיח אחת משתי אלה:

(1) כי ביום שהרשיון או הידושו ייכנס לתקפו, או ביום שבו יינתן האישור, יהיה בתקפה הפוליסה או שטר הערובה הדרושים לשימוש ברכב המנועי על ידי המבקש או על ידי אחרים לפי הוראתו או ברשותו;

(2) כי הרכב המנועי הוא רכב שלא חל עליו סעיף 4 לפקודת ביטוח כלי רכב מנועי (סיכוני צד שלישי), 1947, כל עוד הוא נהוג בידי בעל הרכב או בידי שריתו אגב עבודתו, או כל עוד הרכב נתון באופן אחר לפיקוחו של בעליו.

קיום תקן של
הוראות אחרות

73. תקנות שנתקנו לפי סעיפים 70-72 כפי שתוקנו בתקנות ההגנה (תיקון פקודת התעבורה) (מס' 2), 1942¹¹, והיו תקפות ערב תחילת תקפן של תקנות ההגנה (ביטול), 1945¹², רואים אותן כאילו הותקנו לפי הסעיפים האמורים כפי שתוקנו בפקודת תחוקת ההגנה (הכללה בפקודות מטרימות), 1945¹³.

סמכות לחילוק
ההוראות או
לסגור מתן

74. שר התחבורה רשאי להדיע ברשומות שהוראות הפקודה או התקנות, כולן או מקצתן, יהולו על סוגי מקומות שצויינו בהודעה ושלא היו חלים עליהם אילולא ההודעה, או שלא יהולו על סוגי מקומות שצויינו בהודעה ושהיו חלים עליהם אילולא ההודעה.

מתן תוקף
לאסמכת בין
לאסמכת

75. שר התחבורה רשאי להתקין תקנות הבאות ליתן תוקף לכל אסמכת בין-לאומית שמטרתה להקל את התנועה הבין-לאומית של מכוניות הוקבעות הוראות לנתינתם ולאיתותם של העודות מסע, תעודות אישור או היתרים, שיש בהם להועיל לבני אדם היושבים בישראל, כשהם ליקחים אהם את מכוניתיהם לנחץ לארץ באופן זמני או לנהגים הנוסעים לחוץ לארץ כדי לנהוג בכלי רכב.

סמכות לתקין
רשומות

76. שר התחבורה רשאי להתקין תקנות בדבר בימונה ומינויה וקביעת תפקידיה של כל רשות שתהא דרושה, לדעתו, בקשר לכביצועה של הפקודה.

סמכות רשית
מקומית לתקין
תוקף עזר

77. (א) מועצה של עירייה או של מועצה מקומית רשאית, בהסכמת הממונה על המותן ורשות הרישוי, להתקין תוקף עזר בדבר —

(1) תעריפי שכר נסיעה של כלי רכב ציבוריים בתחומי העירייה או המועצה המקומית;

11 ע"ר 1942, תרס"ב מס' 1215, עמ' 1048.
12 ע"ר 1945, תרס"ג מס' 1436, עמ' 781.
13 ע"ר 1945, תרס"ג מס' 1436, עמ' 124.

- (2) הסדר כלי רכב העומדים בתוך חומי העיריה או הנעצת המקומית.
 בדרך איטור או בדרך אחרת;
 (2) כשרם של כלי רכב הגררים על ידי בהמות, מסרן, כשרן ורתמתן של
 הבהמות ונוררות אותם כלי רכב וסילוקן של בהמות שלא יעלו;
 (4) רישוים של אוטובוסים ותלת-אופן למעט אוטובוס ותלת-אופנוע, והאגרות
 שישולמו בעד הרשיות, ובלבד שלא יעלו על שלוש לירות לשנה לאישיים
 וחמש לירות לשנה לתלת-אופן; בעת מתן הרשיון תסדיר הרשות המקומית
 בדיקת בטיחותם של האוטובוסים ותלת-האופן.
 (ב) כל חוקי עזר שהתקנו לפי סעיף קטן (א) (1) או סעיף קטן (א) (2) יהיו בכפוף
 לכל חקנה שהתקין עיר התחבורה על פי הסעיפים 70-72.

חוק תשיעי : שונות

78. שר התחבורה רשאי להקציב למועצות של העיריות ושל המועצות המקומיות חלק
 מן האגרות שישולמו בעד רשיון רכב על ידי בני אדם שהיו בתקופת הרשיון תושבים בתחום
 שיפוטה של הרשות המקומית האמורה; שיעורו של החלק ייקבע על ידי השר בצו,
 ומותר לקבוע בצו שהסכומים המוקצבים כולם או מקצתם, ישמשו לכיבוע פקודה זו או
 לשיסור תנאי התעבורה.

חלקה של רשות
 מקומית באגרות

79. שר התחבורה רשאי לכרוא לידי הסכם עם ממשלת כל ארץ שכנה כחבר רשותם של
 כלי רכב ציבוריים ומסחריים הרשומים באותה ארץ והכרוא לישראל לתקופה מסוימת,
 ורשאי הוא בהסכם כזה לאורות על העלאת האגרות שנקבעו לפי פקודה זו או על הפחתתן
 או על פטור או הגנה מכולן או מקצתן.

הסכם עם ממשלת
 שכנה

80. פקודה זו תחול על כלי רכב ועל בני אדם שבשירות המדינה, והיא כשאין הרגה
 מפורשת אחרת.

תחולה על
 שירות המדינה

תוספת ראשונה
 סעיף 38

1. עבירה לפי סעיף 10 (למעט נהיגת רכב על ידי מי שלא חידש את רשיון הנהיגה
 וטרם חלפו ששה חדשים מיום סקיעת הרשיון), או לפי סעיפים 62 (3) או (7).
2. עבירה לפי תקנות 18 (2) ו-308 (ב) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961.

תוספת שנייה
 סעיף 38

1. עבירה לפי סעיף 243 לפקודת החוק הפלילי, 1936.
2. עבירה לפי סעיפים 62 (2) או (4).
3. עבירה לפי התקנות 320 (א) ו-324 (א) לתקנות התעבורה, תשכ"א - 1961. אם קבע
 בית המשפט כי מצב הבלמים או ההגה היה כו משום סכנה.
4. עבירה לפי תקנות 18 (4) ו-19 (3) (למעט עבירה לפי התקנות האגרות שנעברה
 שלא בכביש), 39, 41 (א), 47 (א) רישו ר"ב, 56 (1), 58 (א), 59 (א) (1), 62 (ב) ר"ב, 64 (א),
 145 (1) (א) 146 (1) (1) ו-5 (למעט עבירות כאמור שנעברו בדרך עירונית), 158 (2), (4) 160,
 436 ו-436 (1) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961.

11 ק"ת 122, תשכ"א, עמ' 1423

תוספת שלישית

סעיף 25

עבירה על הוראות הסעיפים הבאים של חוק הפיקוח על מצרכים ושירותים.

תשי"ח-1957:

(א) סעיפים 20 עד 29, 32, 35 — במידה שהעבירות מתייחסות לצורכי המפורטים בתוספת זו.

(ב) סעיף 39 — במידה שהוא מתייחס לעבירה על הוראות הסעיפים שצויינו בפסקה (א) והצורכי המפורטים בתוספת זו.

2. צו ההגנה (פיקוח על מוצרי העבודה), תשי"ב-1951.¹⁵
3. צו ההגנה (פיקוח על צמיגים), תשי"ד-1954.¹⁶
4. צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (שכר מכסינולי להולכה במוניות), תשי"ח-1958.¹⁷
5. צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (מוסכים ומפעלים לכלי רכב), תשי"ח-1958.¹⁸
6. צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (השכרת רכב פרטי), תשי"ט-1959.¹⁹
7. צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (הולכת סיור ברכב פרטי), תשי"ן-1960.²⁰

פנחס רוזן
שר המשפטים

ח' באב תשכ"א (21 ביולי 1961)

15 ק"ת 208, תשי"ב, עמ' 136; ק"ת 553, תשי"ז, עמ' 25.
16 ק"ת 415, תשי"ד, עמ' 721.
17 ק"ת 807, תשי"ח, עמ' 1581; ק"ת 896, תשי"ט, עמ' 1208.
18 ק"ת 621, תשי"ח, עמ' 1845.
19 ק"ת 922, תשי"ט, עמ' 1809.
20 ק"ת 1008, תשי"ן, עמ' 1963.